ఉండేవారు ఇక్కడకు వచ్చినవారు ఎవరూ వట్టిచేతులతో వెళ్లరు, నాస్తికులు ఆస్తికులు అవుతారు ఆస్తికులు భక్తులవుతారు, భక్తులు జ్ఞానులవుతారు అని చెప్పేవారు. నువ్వు గురువు దగ్గరమాట్లాడేటప్పుడు మధురంగా ఉండాలి, గౌరవంగా మాట్లాడాలి, ఆయన చెప్పినది శ్రద్ధగా వినాలి, విన్నదానినిమననం చేసుకోవాలి, ఆవాక్యాన్ని ధ్యానం చేయాలి, నిరాకారుడూ ఈశ్వరుడే, సాకారుడూ ఈశ్వరుడే అయితే ఆకారం ఎందుకంటే మనకు ఉపాసనకోసం. మనశరీరాన్ని తీసుకొని వెళ్లి ఆయనదగ్గరపెట్టటంకాదు, మనమనస్సును ఆయన మీదపెట్టాలి. మనమనస్సును తీసుకొని వెళ్లి ఆధ్యాత్మికహృదయంలో ఉంచాలి, అదే ఉపాసన, అదేసాధన. నేను శరణాగతి చేసాను కాని నాకు దుఃఖంవస్తోంది ఏమిటి అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. వాడునోటితో శరణాగతిపొందాను అని చెపుతున్నాడు కాని లోపల శరణాగతి పొందలేదు. దుఃఖంవచ్చేనేను ఎవరు అని భగవాన్ అడుగుతున్నారు. ఈ నేనునే కదా శరణాగతి చేయాలి మరి ఎవరిని శరణాగతిచేసావు. నీ శరణాగతి నిజమైతే ఈ నేను హృదయంలో అణిగిపోతుంది. ఈ నేను ఎక్కడైతే ఉదయించి వచ్చిందో అక్కడ అణిగితే అప్పుడు నీవు సుఖపడతావు. ఈప్రపంచం యొక్క కథఅంతా, నీ అహంకారం యొక్క కథ అంతా హృదయంలోనుండి బయలుదేరుతుంది. హృదయంలోనుండి మనస్సు వస్తోంది, మనస్సు వచ్చాక లోకం వస్తోంది, లోకం వచ్చాక దేవుడు వస్తున్నాడు. శరణాగతిమార్గంలో కాని, విచారణామార్గంలోకాని, నీవు ఏదో ఒకమార్గంలో ప్రయాణంచేసి నీ మనస్సును హృదయంలో నిలబెట్టి ఉంచగలిగితే పంచదారబొమ్మను నీటిలో వేస్తే ఎలా కరిగిపోతుందో అలాగ నీ మనస్సు హృదయంలో కరిగిపోయి, హృదయంలో లయమయిపోతుంది. అప్పుడు అక్కడ ఉన్న బ్రహ్మంనీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. దేవుడు మనిషిని కల్పించాడా, మనిషిదేవుడిని కల్పించాడా అని అడుగుతున్నారు. వాడు వీడిని కల్పించలేదు, వీడు వాడిని కల్పించలేదు, ఈరెండూవ్యవహారికసత్యాలు. మీరు రాముడికి భక్తులు అయినా కృష్ణుడికి భక్తులు అయినా, ఏసుక్రీస్తుకు భక్తులయినా, అల్లాకు భక్తులయినా మీరు ఏకులంలో ఉన్నా, ఏ మతంలో ఉన్నా మీరు ప్రకృతిగుణాలను అతిక్రమించకపోతే, జీవలక్షణాలను అతిక్రమించకపోతే జననమరణచక్రం నుండి విడుదలపొందలేరు. మోక్షాన్నిపొందలేరు. ఏదైతే సత్యమో అదేజ్ఞానం, ఏదైతే జ్ఞానమో అదే ఆనందం, ఏదైతేఆనందమో అదే అనంతం, అది నీ హృదయంలోనే ఉంది, దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకో. ఈ శరీరం ఉండగానే ఎవడైతే జీవలక్షణాలను తొలగించుకొన్నాడో, ఎప్పడైతే అహంకారం, మమకారంల నుండి విడుదలపొందాడో అప్పడు జీవుడు

అంటూలేడు, అంతానువ్వే ఉంటావు. అంతటానీవే ఉన్నప్పడు ఇంకరాకలేదు, పోకలేదు, అదే నిర్వాణస్థితి. అటువంటి నిర్వాణస్థితిని పొందటానికి నువ్వు ప్రయత్నం చెయ్యి అని బుద్ధుడు చెప్పాడు. నీకు జ్ఞానసముపార్జనకు దారి చూపించే తల్లే తల్లి, నిన్ను తరింపచేయటానికి మార్గంచూపించే తండ్రే తండ్రి అని ప్రహ్లాదుడు చెప్పాడు.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 08-08-04, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భగవంతుడి యొక్కఅవతారములలో శివుడు, కృష్ణుడు ఇవి రెండూ ముఖ్యమైనవి. ఈ రెండు అవతారములు స్వయంభువు అంటే వారంతట వారేవ్యక్తమయ్యారు. దేవుడికి కారణం ఏమిటి అంటారు, దేవుడికి కారణం ఉంటే ఆయనదేవుడు అవ్వడు. అన్ని కారణాలకు కారణమే దేవుడు. భగవద్గీతలో కృష్ణుడు చెప్పినది ప్రాక్టికాలిటీ. చేతిలో ఉన్నపనిని విడిచిపెట్టిపారిపొమ్మని, జీవితాన్ని విడిచిపెట్టి పారిపొమ్మని ఆయన ఎక్కడా చెప్పలేదు. జీవితంలో మనకు మంచి ఎదురవుతుంది, చెడు ఎదురవుతుంది. ఎన్ని ఎదురైనప్పటికి వాటిని పేస్ చెయ్యండి, అంతేగాని వాటినుండి పారిపోవద్దు అని భగవంతుడుచెప్పాడు. ఇది అంతా కాలక్షేపంకోసం కాదు, జీవితంలో మీకువచ్చే కష్టసుఖాలను ఎదుర్కొనేశక్తిని మీరు అలవాటు చేసుకోవాలి. ఏఈశ్వరుడు అయితే మనబుద్ధికి సాక్షిగా ఉన్నాడో ఆయనే కృష్ణరూపం ధరించాడు. జీవితాన్ని అనేకకోణాలనుండి పరిశీలించి ఆయన ఈమాటలు చెప్పాడు. ప్రతీ మనిషికి జీవితంలో ఒకోసారిలాభం, ఒకోసారి నష్టంవస్తుంది. ఒకోసారి అదృష్టం, ఒకోసారి దురదృష్టం వెంటాడుతుంది. జీవితంలో ద్వంద్వాలు ఉంటాయి, వీటిని చూచి నీవు కంగారుపడవద్దు. ఈద్వంద్వాలను అర్థంచేసుకొని, వీటిని ఆధారంగా చేసుకొని నిన్ను నీవు తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నంచెయ్యి అని భగవంతుడు చెప్పాడు. మనకు జయం వస్తే పొంగిపోతున్నాము అనుకోండి, అపజయం వస్తే కుంగిపోతున్నాము అనుకోండి మనలను మనం తెలుసుకొనే అవకాశంరాదు. పనిపట్ల కర్తృత్వభావన ఉండకూడదు. కొంతమంది పుణ్యం వస్తుంది అంటే పనిచేస్తారు లేకపోతే చేయరుఅలాకాదు. అది మంచిపని అనుకొంటే చెయ్యి దానివలన పుణ్యం రావచ్చు, రాకపోవచ్చు, నేను ఆపని చేసాను, ఈపని చేసాను ఇలా అనుకోవటం మానివెయ్యి, ఇలా అనుకోవటం వలన అహంభావన పెరుగుతుంది. జీవితంలో వచ్చే సంఘటనల నుండి పారిపోవద్దు, ఆసంఘటనలను అర్థంచేసుకొంటే నిన్ను నీవు తెలుసుకోవటానికి ఆసంఘటనలు ఉపయోగపడతాయి. నన్ను తెలుసుకో అని కృష్ణుడు చెపుతూఉంటాడు, అక్కడ నన్ను

తెలుసుకోవటం అంటే మోక్షాన్నిపొందటం. మోక్షంపొందితే భగవంతుడు ఏమిటో మనకు తెలుస్తుంది. మనం మోక్షం పొందటానికి సామాగ్రిలో దయ ఒకటి. బుద్ధుడు ఒకసారి మీకు నాలుగు మంచిమాటలు చెపుతాను వినండి అని అంటూ దయ అనే మాటనే నాలుగుసార్లు చెప్పాడు. మనస్సులో హింసాప్రవృత్తి ఉంటే నిన్ను నీవు తెలుసుకోలేవు. ఇతరులను శారీరకంగా, మానసికంగా హింసపెట్టటం వలన నీవు జపంచేసినా, ధ్యానంచేసినా నీకు ఆత్మజ్ఞానంరాదు. కర్మఫలం పట్ల ఆసక్తి లేకుండా పనిచెయ్యి. నీకు వచ్చినదానితో సంతృప్తిపడు. అదిరాలేదు, ఇది రాలేదు అని మానసికఆరోగ్యం పాడుచేసుకోవద్దు. అనుకరణపనికిరాదు. భగవంతుడు నీకు కేటాయించిన పనిని ఇష్టంగా, ప్రేమగాచేస్తే వాసనాక్షయం అవుతుంది. ఫలితంపట్ల ఆసక్తి పెట్టుకొంటే ఏకాగ్రత, పవిత్రత, ప్రవీణత తగ్గిపోతుంది. మీరు అనుకోవటం వలన ఎక్కువరాదు, అనుకోకపోవటం వలన తక్కువరాదు. భగవంతుడు ఎంతకేటాయించాడో అంతే వస్తుంది. మనకు ఈశ్వరుడి పట్ల ప్రేమ ఉంటే, భక్తిఉంటే చాలా సమస్యలు పరిష్కారం అయిపోతాయి. జపంచేసి, ధ్యానంచేసి మనం ఏబలహీనతలు తొలగించుకోవాలను కొంటున్నామో ఈశ్వరుని పాదాలయందు భక్తి కలిగిఉండటంవలన మనకు తెలియకుండానే ఆ బలహీనతలు అన్నీపోతాయి. అంటే ఈశ్వరుని యందు భక్తి కలిగిఉంటే, ఆయనను ప్రేమిస్తూఉంటే మనకు తెలియకుండానే జపఫలితం, ధ్యానఫలితం వచ్చేస్తుంది. ఏవిషయాలయితే మన మనస్సును పీడిస్తున్నాయో వాటిలోనుండి మనం విడుదలపొందుతాము. భగవంతుడు ఒక్కడే. ఆయననే కొంతమంది రామ్ అంటున్నారు, కొంతమంది అల్లా అంటున్నారు, కొంతమంది యెహోవా అంటున్నారు, ఏపేరుపెట్టి పిలిచిన ఉన్నవస్తువు ఒక్కటే, అది మనహృదయంలోనే ఉంది. అది మనదేహంకంటే, మనస్సుకంటే, ఇంద్రియాల కంటే మనకు అతిసమీపంలో ఉన్నప్పటికి దేహబుద్ధివలన, అజ్ఞానం వలన ఎక్కడో మనకు దూరంగా ఉంది అని మనకు అనిపిస్తోంది. లోపలఉన్న వస్తువును తెలుసుకోవటానికి కొంతమంది సన్యాసంపుచ్చుకొంటున్నారు. సన్యాసం ఎందుకంటే వైరాగ్యం పెంచుకోవటానికే, సన్యాసంపుచ్చుకొని వాడు వైరాగ్యం పెంచుకోకపోతే వాడు గృహస్థుడితో సమానమే. వైరాగ్యం అత్యంత ముఖ్యం, వైరాగ్యం వలన మనస్సుకు లోచూపుకలుగుతుంది. సేవాభావం కలుగుతుంది, త్యాగబుద్ధి కలుగుతుంది. మనకు ఏదైనా దుఃఖం వస్తోంది అనుకోండి అంటే మనకు ఉండవలసినంత వైరాగ్యంలేదు అని అర్థం. మన మనస్సులో చాలా మాయపొరలు ఉంటాయి, వాటి నన్నింటిని చీల్చుకొంటూ రావాలి. ఆపొరలన్నింటిని చీల్చుకొంటూ వస్తే గాని వాడు గుణాతీతుడు అవ్వలేడు. సైన్సు కేవలం దేహానికి కంఫర్టు తీసుకొనివస్తుంది కాని మతం అలా కాదు మనకు శాంతిని తీసుకొనివస్తుంది. మనం పూజలు చేయటం, స్నానాలు చేయటం, ప్రార్థనలు చేయటం, గుడికి వెళ్ళటం అదేమతంకాదు. ఇవి అన్నీ పూరికే మామిడిపండుపైన ఉన్న తొక్కలవంటివిఅంతే. మతంలో ఉన్న రసంవేరుగా ఉంది, అది జ్ఞానం. అక్కడకువెళితే మనకు సమానబుద్ధి కలుగుతుంది. మనం రసాన్ని వదిలేసి, గుంజును వదిలేసి పైన ఉన్న తొక్కనుపట్టుకొని తిరుగుతున్నాము. మనకు అశాంతి ఎందుకు వస్తోంది అంటే ఉన్నదానియందు అదిలేదు అనే బుద్ధిమనకు ఉంది అందుచేతనే మనకు దుఃఖంవస్తోంది, అశాంతివస్తోంది. భగవంతుడు ఉన్నాడుఅని మనం నోటితో చెపుతున్నాము. భగవంతుడు ఉన్నాడు అని నిజంగా మనకు నమ్మకంకలుగుతోంది అనుకోండి ఆయన వాక్యంనందు మనకు గౌరవంకలగాలి మనకు గౌరవం కలగటంలేదు అంటే మనం ఆయనను నమ్మటంలేదు, నమ్మినట్లుగా నటిస్తున్నాము. మనకు అశాంతి రావటానికి కారణం ఏమిటి అంటే ఏదైతే ఉందో దాని మీద లేదు అనే బుద్ధి మనకు ఉంది, ఏదైతే లేదో అది ఎంత స్పష్టంగా లేదో అంతగట్టిగా అదిఉంది అనుకొంటున్నాము. అంటే ఆత్మయందు అనాత్మబుద్ధి, అనాత్మయందు ఆత్మబుద్ధి ఉంది, ఇక్కడే తిరకాసు వస్తోంది, ఇక్కడనుండే దుఃఖం ప్రారంభమవుతోంది, వేదన, రోధన, అశాంతి ప్రారంభమవుతోంది. అసలు పుండుఅంతా ఇక్కడే ఉంది. నీకు లేనిది లేనట్లుగా తెలిస్తే గాని ఉన్నది ఉన్నట్లుగా తెలియదు. లేనిది లేనట్లుగా తెలియాలంటే వైరాగ్యం లేకుండా ఎవరికి తెలియదు. పూజ, జపం ఇవి అన్నీ మైంటెనెన్స్‌డోస్‌ల వంటివి, తాత్కాలికంగా శాంతిని కలుగజేస్తాయి. మనం పూజచేస్తున్నాము అనుకోండి, జపం చేస్తున్నాము అనుకోండి, అప్పుడు ఇతర తలంపులురావు. జపం అయిన వెంటనే మరల తలంపులు వచ్చేస్తాయి, ఇవిఅన్నీ తాత్కాలికములు. నీవు శాశ్వతంగా దుఃఖంలోనుండి, అశాంతిలోనుండి విడుదలపొందాలంటే ఉన్నది ఉన్నట్లుగా మనకు స్పష్టంగా వ్యక్తమవ్వాలి. ఇప్పుడు మనకు నేను అనేటప్పటికి దేహం ఎలా స్ఫురిస్తోందో అలాగ మనకు నేను అనేటప్పటికి లోపలఉన్న సత్యవస్తువు మనకు స్ఫురించాలి. శత్రువులపట్ల, మిత్రుల పట్ల నీకు సమానబుద్ధిలేదు అనుకో నీమనస్సులోపలకు వెళ్ళదు. మీకు శత్రువులు ఎవరైనా ఉన్నారాఅని ఒకరు భగవాన్‌ను అడిగితే శత్రువులు లేరు అని చెప్పి పూరుకోలేదు నాకు మిత్రులు కూడా ఎవరూలేరు అని చెప్పారు అంటే ఉన్నదిబ్రహ్మం, అదితానై ఉన్నాడు. నీకు బాహ్యంగాకొంతమంది మిత్రులుగా, కొంతమంది శత్రువులుగా కనిపిస్తున్నప్పటికీ వాటిని బేలెన్స్ చేసుకో. ఆ బేలెన్స్‌చేసుకొనే బుద్ధి నిన్ను నీవు తెలుసుకోవటానికి సహకరిస్తుంది.

లోపలఉన్న వస్తువు మనకు తెలియకపోవటానికి కారణం నేను అనే తలంపు, అదే మొదటిపొర. ఈ నేను అనేతలంపు మనంకానిదానితో తాదాప్యంపొందుతుంది. మనకు వచ్చే ప్రతీతలంపుకు భగవంతుడు సాక్షిగాఉంటాడు. ఈజన్మలో మనకు ఏదైనా వ్యతిరేకమైన సంఘటనలు జరుగుతూఉంటే ఈశ్వరుడిని నిందించవచ్చు. మనం చేసినదే మనకు ఎదురువస్తుంది గాని మనం చేయనది ఏదీమనకు రాదు. అందుచేత అందులోనుండి పాఠాలు నేర్చుకొని, వాటిని మరల రిపీట్ చెయ్యకుండా ఉంటే ఈశ్వరునిదయకు పాత్రులవుతాము. బ్రహ్మచర్యం, గృహస్థాశ్రమం, వానప్రస్థం, సన్యాసం ఇవి నాలుగు హిందుధర్మంలో చెపుతారు. వీటిలో మీరు ఎవరు అని భగవాన్‌ను ఒక ప్లీడరుగారు అడిగారు. భగవాన్ ఏమి చెప్పారుఅంటే ఇవి నాలుగు కాదు, వీటికి అతీతంగా ఉన్నాను, ఇవినాలుగు దానిలో ఇమిడి ఉన్నాయి. దానినే తురీయావస్థ అంటారు. మనకు మొదట నేను అనే తలంపువస్తుంది, ఇది వచ్చాకనాది అనే తలంపువస్తుంది. ఈ రెండూ తలంపులే, లోపలఉన్నసత్యవస్తువుకు తలంపులులేవు, వారు ఉంటారు అంతే. వారు అలాగ అనుకోరు, ఇలాగ అనుకోరు. మేము చెడ్డవారము, మేము మంచివారము అనుకొనేది అహంకారము. ఇలా అనుకొంటూ ఉంటే బంధంలో పడతాము, ఈ నేను, నాది అనే ఈ రెండుతలంపుల నుండి ఎవడైతే శేషంలేకుండా విడుదలపొందుతాడో వాడికి పరిపూర్ణమైనశాంతి వస్తుంది, అదే మోక్షం. మనకు తలనొప్పి వస్తోంది అనుకోండి లోపల ఏదో తేడా ఉంది అనిఅర్థం. అలాగే మీ మనస్సులో బాధవస్తోంది అనుకోండి లోపల ఏదో బలహీనత ఉందనిఅర్థం, లోపల ఏదోపాపం ఉందని అర్థం. మనకు ఆరోగ్యం బాగుంది అనుకోండి శరీరంలోని ఏ అవయవం మనకు గుర్తుకు రాదు. అలాగే మనం పరిపూర్ణమైనశాంతిలో ఉన్నాము అనుకోండి, సుఖంలో ఉన్నాము అనుకోండి అసలు లోకం ఉందనికాని, శరీరంఉందనికాని, మనస్సు ఉందిఅనికాని గుర్తుకురాదు, దేహం చనిపోతోంది అనుకోండి వాడికి ఏమీ అనిపించదు, ఎందుచేతనంటే అప్పటికే వాడు దేహంలోనుండి విడిపోయిఉంటాడు. మనం సాధన అనేది ఇక్కడే, ఈ భూమి మీద ఉండగానే చేయాలి, మనంపొందేది ఇక్కడే పొందాలి. మరణించిన తరువాత ఏదోపొందుతాము అని ఎవరైనా చెప్పినా మీరు నమ్మనక్కరలేదు. మనస్సు, మాట ఏకంగా ఉండాలి, నిర్మలంగా ఉండాలి. మనస్సు, వాక్కు నిర్మలం అవ్వకపోతే, ఈ రెండూ అణగకపోతే నువ్వు సాధన చేసినా నీకు ఆత్మజ్ఞానంరాదు. కొంతమంది పూర్వజన్మ పుణ్యంవలన పని నిరాడంబరంగా, నిర్మలంగా చేస్తారు. వారి చేతలోగాని, వారి ముఖంలో గాని అసలు ఆడంబరం కనబడదు. పవిత్రుడైనవాడు చేసేపని

ప్రశాంతంగా చేసుకొనిపోతాడు, ఇతరులు గుర్తించాలని అనుకోడు. ఎందుచేతనంటే ఆత్మకు ఇతరులులేరు, అహంకారానికి ఇతరులు ఉన్నారు. ఆత్మ గుర్తింపుకోరుతుంది, అహంకారం గుర్తింపుకోరదు. మనం గుర్తింపు కోరుతున్నాము అనుకోండి లోపల అహంకారంఉందని గుర్తు. మనకు హద్దులు తీసుకొని వచ్చేది, దుఃఖాన్ని తీసుకొని వచ్చేది ఈ నేను అనేతలంపు. దానికి వెళ్ళే అహారాన్ని కట్‌చేయాలి. జయాపజయాలను, లాభనష్టములను సమానంగా చూసుకోవాలి. ఇలా సమానంగా చూసుకోవటం నేర్చుకొంటే ఈ నేను అనేతలంపుకు వెళ్ళే అహారం తగ్గిపోతుంది. ఎప్పుడైతే దానికి వెళ్ళే ఆహారం తగ్గిపోయిందో అప్పుడు, అది ఎక్కడ నుంచి ఉదయించి వచ్చిందో అక్కడకు నెమ్మదిగా జారిపోతుంది. భగవంతుడికి ఇష్టమైన పనులు చేయండి ఎందుచేతనంటే ఆయనకు సంతోషం కలిగితేనేగాని ఈ దేహగతమైన నేనులోపలకు విత్‌డ్రా అవ్వదు. నాకు సంతోషం కలిగించేపనులు చేయండి, నాకు ఇష్టమైన పనులు చేయండి, నాదయకు పాత్రులవ్వండి, అప్పుడు నా స్వరూపం మీకు దొరుకుతుంది అని భగవంతుడు చెప్పాడు. మనిషిచేస్తే పాపం వచ్చేపనులు చేస్తాడు లేకపోతే పుణ్యం వచ్చేపనులుచేస్తాడు. భగవంతుడి దయను పొందటంకోసం ఎవరూ పనిచేయటంలేదు. ఆయన దయకోసం పనిచేస్తున్నాము అని మనం అనుకొంటున్నాము, ఇలా భగవంతుడిని ఎక్కడ మోసం చేయగలము. జయము, అపజయం అనేవి ఇప్పుడు మనం చేసే దానిని బట్టిలేదు, పూర్వజన్మల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. అది మనకళ్ళకు కనబడదు. భగవంతుడు మన కళ్ళకు కనబడడు. భగవంతుడు మనకళ్ళకు కనబడటంలేదు అని ఆయన లేడుఅని అనుకోవద్దు. అదృష్టం, దురదృష్టం కూడా మన మనస్సుకు అందదు. అదృష్టరూపంలో ఉన్నవాడు. దురదృష్టరూపంలో ఉన్నవాడు కూడా భగవంతుడే అదిమన గుర్తింపుకు అందటంలేదు. కొన్ని పనులు మనం ఇష్టం మీద చేస్తాము, మనకు ఇష్టంలేనివారు ఏదైనా పనిచేస్తూ ఉంటే దానిని చెడగొట్టటానికి కొన్నిపనులు చేస్తాము, ఇలా ఇష్టంతోనో, అయిష్టంతోనో పనులు చేస్తాము. కోడలు మీద అయిష్టంఉంది అనుకోండి కోడలు మంచి పనులు చేస్తున్నా దానికి అడ్డంపడతారు. అంతేగాని ఎవరకి భగవంతుడు అక్కరలేదు. భగవంతుడు దయకోసం పనిచేసేవాడు భక్తుడు. మనహృదయంలో ఒక సత్యంఉంది. అదే జ్ఞానం, అదే ఆనందం, అదే శాంతి, అదే సర్వస్వం. నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని పొందకుండా అది చేసాను, ఇది చేసాను అంటే అవి అన్నీ ఒకటిలేని సున్నలతో సమానము. నీ ఇల్లు మెయిన్‌టెనెన్స్ కోసం ఇతరులమీద ఆధారపడవద్దు. నీ పనిఏదో నీవు చేసుకొంటూ మిగతా కాలాన్ని అంతా సత్యసాక్షాత్కారం

పొందటానికి ఉపయోగించుకో. అన్నింటికంటే విలువైనదికాలం. డబ్బుపెట్టి బజారులో ఉన్న వస్తువులను కొనగలము గాని కాలాన్ని కొనలేము. ఇప్పుడు మనకు 50 సంవత్సరాలు అనుకోండి, 30వ సంవత్సరం వస్తే బాగుండును అనుకొంటాము అనుకోండి, 30వ సంవత్సరం రాదు. జరిగిపోయిన కాలం తిరిగిరాదు. మనకు మరణసమయం వచ్చింది అనుకోండి, నేను నారాయణ స్మరణం చేసుకొంటాను ఇంకోగంట టైము ఇవ్వండి అంటే ఇవ్వడు. ఈ శరీరం చనిపోయిన తరువాత మీరు చేసేది ఏమీలేదు. మీరు పుణ్యకర్మలు చేసి ఉంటే పుణ్యలోకాలకు, పాపకర్మలు చేసి ఉంటే పాపలోకాలకు వెడతారు. అక్కడ అది అనుభవించాక మరల శరీరంధరించాలి ఈ భూమి మీదకు రావలసిందే, ఇక్కడ సాధన చేయవలసిందే. ఈ శరీరానికి మరణంరాకముందే మనం ఆత్మానుభవం పొందాలి, ఇప్పుడు నీవు శరీరంతో ఎలా తాదాప్యం పొందుతున్నావో అలాగ లోపల ఉన్నసత్యంతో తాదాప్యం ఈ శరీరం ఉండగానే రావాలి. లోపలఉన్న వస్తువు మనకు అత్యంత సమీపంగా ఉన్నప్పటికి మనకు అనాత్మయందు ఆత్మబుద్ధి ఉండటంవలన, ఆత్మయందు అనాత్మబుద్ధి కలిగిఉండటంవలన అది మనకు తెలియటంలేదు. మనం సాధన చేస్తూఉండాలి. ఆత్మానుగ్రహం వచ్చేవరకు వెయిట్ చేయాలి. మనం చేసేసాధన తక్కువ, అక్కడ నుండి వచ్చేది ఎక్కువ. నీలోపల సద్వస్తువుఉంది, అది నిన్ను కరుణిస్తుంది, నీవు తొందరపడవద్దు. కంగారుపడి నీవు ప్రయాణించేమార్గం మార్చవద్దు. నీవు ప్రయాణించే మార్గంమీద నీకు విశ్వాసం ఉండాలి, స్థిరత్వం ఉండాలి. నువ్వు నీ మనస్సును ఇస్తున్నావోలేదో భగవంతుడు చూసుకొంటాడు. జీవుడు ఏదోకుప్పిగంతులు వేసినప్పటికి శక్తి ఈశ్వరుడిది, జీవుడికి శక్తిలేదు. ఎప్పటికైనా ఆత్మయొక్క దయలేకుండా నీవు దానిని పొందలేవు. ఇతరులను అనుకరించవద్దు. నీవు చేసేసాధన సిన్సియర్‌గాచెయ్యి. ఆడంబరజీవితంవద్దు. ఆడంబరజీవితంవలన అప్పలు మిగులుతాయి. నీవు సాధన చేస్తూఉంటే లోపల ఉన్న ఈశ్వరునియొక్క దయనీకు కలగటం, ఆయన నీకు వ్యక్తంకావటం ఒకేసారి జరిగిపోతుంది. ఆకాశంలో సూర్యుడు ఉన్నాడు. ఓపిచ్చివాడా! నేను ఆకాశం వంక చూడను అంటావు అనుకో ఆయన లేకుండాపోడు. అలాగే మనలోపల జ్ఞానసూర్యుడు ఉన్నాడు. నేను లోపలకు చూడను అంటావు అనుకో ఆయన లేకుండా పోతాడా? లోపలజ్ఞానం ఉంది, అనుగ్రహంఉంది. మీకు ఎప్పడైనా కష్టంవచ్చింది అనుకోండి, ఆకష్టం ద్వారా మీమనస్సును సమాయత్తం చేయటానికి, మీ బుద్ధిని తయారుచేయటానికి ఆ కష్టాన్ని పంపించాడు కాని మీ మీద ఇష్టం లేకకాదు. ఈశ్వరుడు దయాస్వరూపుడు, ప్రేమస్వరూపుడు,

అనుగ్రహస్వరూపుడు. శక్తి ఈశ్వరుడిదే కాబట్టి ముహూర్తం ఆయనే పెట్టుకొంటాడు. కంగారుపడవద్దు, సాధన విడిచిపెట్టవద్దు. ఈశరీరం ఉండగానే ఆయన మీకు వ్యక్తమవుతాడు. లోపల ఉన్నవస్తువుతాలుక ఎరుకకొంచం నీకు కలుగుతూఉంటే, ఆత్మానుభవాన్ని మీ మనస్సు కొంచం రుచిచూస్తే మీ మీనస్సు అటుమళ్ళింపబడుతుంది. అప్పడు విషయచింతన తగ్గిపోతుంది, దేహవాసన తగ్గిపోతుంది, శాస్త్రవాసన తగ్గిపోతుంది. కంగారుపడవద్దు. కొంచం వెయిట్‌చేయండి, మీరు పొందేది ఏదో పొందుతారు. కాని మీ విశ్వాసం మాత్రం చలించకూడదు, మీరువెళ్ళే మార్గం తప్పకూడదు. నెమ్మదిగా వెళ్ళండి, గమ్యాన్ని మర్చిపోవద్దు. పరుగులుపెడుతూ వెళ్ళి గమ్యాన్ని మర్చిపోతే ఏమిటి ప్రయోజనం? మనం మద్రాసు వెళ్ళాలి అనుకొని పరుగులు పెట్టుకొని వెళ్ళి కలకత్తా వెళ్ళేరైలులో కూర్చొంటే పరుగులు పెట్టటం వలన ప్రయోజనం ఏమిటి? మా మనస్సు చలిస్తోంది, ఆగమంటే ఆగటం లేదు అని భగవాన్‌తో అంటే మీ మనస్సు ఆగమంటున్నారు, అది ఆగటంలేదు, నా మనస్సును చలించమంటున్నాను, అది చలించటంలేదు అన్నారు భగవాన్. మీకు దృశ్యం ఉన్నప్పడే మనస్సు చలిస్తుంది. విషయచింతన ఉన్నవాడికే మనస్సు చలిస్తుంది, విషయచింతన లేనివాడికి మనస్సు చలించదు, ఒకవేళ మనస్సు చలిస్తోంది అనుకోండి, కంగారు పడనక్కరలేదు. ఏకారణం వలన అది చలిస్తోందో చూసుకోవాలి. ఆకారణాన్ని తొలగించుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి. మన ప్రయత్నమే ఈశ్వరుని కృపకింద మారుతుంది, ఆకారణం నశిస్తుంది. ఈశ్వరుని దయ మన మీద పనిచేస్తున్నప్పడు జీవలక్షణాలు అన్నీ ఒక్కొక్కటిగా ఊడిపోతాయి, అప్పడు లోపలఉన్న వస్తువు నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. జీవలక్షణాలను కేవలం నీ తెలివితేటల వలన పోగొట్టుకో లేవు. దానికి ఆత్మయొక్క శక్తి ఉండాలి. ఆత్మశక్తి వలననే జీవలక్షణాలు నశిస్తాయి. మీరు తల్లిదగ్గరకు వెళ్ళారు అనుకోండి, తల్లి బట్టలు పెడుతుంది, సారిపెడుతుంది, డబ్బులు ఇస్తుంది. మరి తల్లిఇంత చేసినప్పడు మీరు కూడా తల్లిని ప్రేమించాలికదా. తల్లి ఎంతపెట్టిందో అంతనీవు తిరిగి పెట్టకపోయినా అమ్మఇంత పెడుతోంది అని కనీసం తల్లిపట్ల కృతజ్ఞతకలిగి ఉండాలికదా. అలాగే నీలోపల ఉన్న ఈశ్వరుడు నీ లోపల ఉన్న అజ్ఞానాన్ని తొలగించటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు, ఆయనచేసే ప్రయత్నానికి కనీసం నీవు సహకరించాలికదా అంటున్నారు భగవాన్. తల్లి ప్రేమకంటే ఎక్కువప్రేమ భగవంతుడుకి జీవుడిపట్ల ఉంటుంది. భగవంతుడు తనలో ఐక్యం చేసుకోవటానికి చూస్తాడు, దానికి అడ్డురాకుండా సహకరించండి సరిపోతుంది, మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. భగవంతుడి సంకల్పాన్ని

ఎవడైతే గౌరవిస్తున్నాడో వాడికి మాత్రమే అహంకారం నశిస్తుంది. సోక్రటీసును విషంపెట్టిచంపారు, గాంధీగారిని కాల్చిచంపారు, ఏసుక్రీస్తును శిలువవేసి చంపారు ఎందుచేతనంటే వారి మంచితనాన్ని భరించలేక అలాచంపారు. మనకంటే ఎక్కువ మంచి తనం ఉన్నవారిని మనం భరించలేము. మీరు అందరికి సహకారం చేయలేకపోవచ్చు. అందరూ బాగుపడాలి అనే బుద్ధి కలిగి ఉండటంలో, ఆతలంపుకలిగి ఉండటంలో దారిద్ర్యం ఎందుకు. మీరు ఏదైతే పొందుదామనుకొంటున్నారో అది ఇంకా రాలేదు ఏమిటి అని అనుకోవద్దు. అలా అనుకొంటూఉంటే మీలో ఏదో దోషం ఉన్నట్లు గుర్తు. మీ చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా చేయండి. అది ఎప్పుడు ఇవ్వాలి, ఎక్కడ ఇవ్వాలి, ఎలా ఇవ్వాలి అనేది ఈశ్వరుడు నిర్ణయిస్తాడు. ఆయన చేసేపనికి మీరు ఏమీ జ్ఞాపకం చేయనక్కరలేదు. మరుపు, జ్ఞాపకం అనేది జీవుడికి సంబంధించినవి. మరుపు, జ్ఞాపకానికి అతీతుడు ఈశ్వరుడు. మీరు పెంచుకొన్న దానిలో కొంచం ఇతరులతో పంచుకోండి. మీకు విద్యఉన్నా, గౌరవం ఉన్నా, ధనం ఉన్నా దానిని కొంచం ఇతరులతో పంచుకోండి. మీరు ఏదైతే పెంచుకొన్నారో దానిని ఇతరులకు పంచటం వలన భగవంతునిదయకు పాత్రులవుతారు. జ్ఞానం రావటానికి ఇవిసహకరిస్తాయి, కాబట్టి భగవంతుడు చెయ్యమంటున్నాడు. భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అనే విశ్వాసం ఉంటే ఆయనకు శరణాగతి చెందు. ఆయన సంకల్పమే నా సంకల్పం, ఆయన ఇష్టమే నా ఇష్టం అనుకొంటూ జీవిస్తూ ఉంటే ఆయన మిగులుతాడు, మీరు పోతారు అంటే జీవుడు పోతాడు, ఈశ్వరుడు మిగులుతాడు. భగవంతుడు ఉన్నాడా, లేడా అనే అనుమానం నీకు కలుగుతూ ఉంటే నీకు నేను అనేతలంపు తెలుస్తోంది కదా దానిని పట్టుకొని దాని మూలంలోనికి వెళితే అదినశిస్తుంది, భగవంతుడు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. నీవు ఏమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా దేహాభిమానంలోనుండి బయటకు రావాలి. మీకు అశాంతి వస్తోంది అనుకోండి అశాంతి ఎందుకు వస్తోందో ఆకారణం తెలుసుకొని, ఆకారణాన్ని తొలగించుకోవటానికి మీరు ప్రయత్నంచేయకుండా ఏదో ప్రార్ధనలు చేస్తూఉంటే, తాత్కాలికంగా నీకు కొద్దిగా శాంతి రావచ్చు, అది మెయిన్‌టెనెన్స్ డోస్ మాత్రమే, దీని వలన నీవు శాశ్వతశాంతిని పొందలేవు. చాలామంది నాదగ్గరకు వచ్చి ఆనదులలో మునిగాము, ఆయాత్రలు చేసాము, జపాలు చేసాము, ధ్యానాలు చేసాము, యాగాలు చేసాము అని చెపుతున్నారు, అవి వింటున్నానుకాని వాటిమీద నాకు ఆకర్షణలేదు అన్నారు భగవాన్, ఎందుచేత తాను తానుగా ఉన్నాడు కాబట్టి ఆయనకు ఆకర్షణలేదు. అలాగని మిమ్మల్ని చేసుకోవద్దు అని ఆయన చెప్పటంలేదు. సాధన చెయ్యండి.

సాధనచెయ్యండి అందులో ఏదీలేదు అని తెలిసేవరకు సాధనచెయ్యండి యాత్రలు చెయ్యండి, యాత్రలు చెయ్యండి అక్కడ ఏమీ లేదు అని తెలిసేవరకు యాత్రలు చెయ్యండి. ఉన్నదంతా మీ హృదయంలోనే ఉంది నీవు పొందవలసింది ఇక్కడే ఉంది. ఈ దేహం శవం అవ్వకముందే దానిని పొందితే ఇంకనీకు ప్రయాణాలు ఉండవు, దానిని పొందకపోతే ప్రయాణాలు ఆగవు. దానిని ఇప్పుడే ఇక్కడే ఈ శరీరంలో ఉండగానే పొందు. అప్పుడు ఇంక ఈ దుఃఖాలయం లోనికి ప్రవేశించనక్కరలేదు. శరీరంలో ప్రవేశించామా దుఃఖం ప్రారంభమవుతుంది ఎందుచేతనంటే మనకు ఏ తలంపు వచ్చినా దానికి దేహంనేను అనే తలంపు కారణం అవుతుంది. దేహము నేను అనే తలంపునుండి వచ్చిన ఏతలంపు అయినా నీకు దుఃఖాన్ని తీసుకొని వస్తుంది. దేహాభిమానం లేనివాడికి తలంపు వచ్చినా అదివాడిని బంధించదు, అదినీటిమీద గీతలాంటిది. మనం మోక్షంపొందేవరకు మనకు స్వతంత్రమైన సుఖం, శాంతి అనుభవంలోనికి రాదు. ఈ ఆవరణలోనుండి విడుదలపొందితే గాని నీకు నిజమైనశాంతి కలుగదు. ప్రతీ క్షణాన్ని మనం సద్వినియోగం చేసుకోవాలి, మనం కోటి రూపాయలు పెట్టి కొందామన్నా నిన్నటిరోజును కొనలేము. మనశరీరం చనిపోయేలోపు అదృష్టం వస్తుంది, దురదృష్టం వస్తుంది వాటి రూపంలో ఉన్నవాడు భగవంతుడే. ఇవి అన్నీ భగవంతుడు ఎందుకు పంపుతున్నాడు అంటే మనమీద ఇష్టంలేక కాదు, వాటిద్వారా మనకు పాఠాలు నేర్పి మనకు సమానబుద్ధిని కలుగచేయటం కోసం, శాంతచిత్తాన్ని కలుగచేయటం కోసం ఆ సంఘటనలు భగవంతుడు క్రియేట్ చేస్తున్నాడు. కొంతమందికి పుట్టింటిదగ్గర సుఖం ఉండదు, అత్తవారింటిదగ్గర సుఖం ఉండదు, ఎటుచూసినా కష్టాలే అయినా ప్రశాంతంగా ఉంటారు, భగవంతుడు వారిని స్వర్గరాజ్యంలో కూర్చోబెడతాడు. మనంనెత్తిమీద నీళ్ళుఎలా పోసుకుంటామో అలాగ జ్ఞానవర్షాన్ని వారినెత్తిమీద భగవంతుడు కురిపిస్తాడు. ఇన్ని కష్టాలమధ్యన, ఇంత క్షోభమధ్యన, ఇంత గోలమధ్యన, ఇంత అశాంతిమధ్యన వారు శాంతిసాగరంలో ఈదులాడుతూ ఉంటే వారు మోక్షాన్ని అడగనక్కరలేదు, భగవంతుడే వారి దగ్గరకు వచ్చి జ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. మీకు ఎటుచూసినా కష్టాలేకదా అని వారితో అంటే ఈకష్టాలు కూడ భగవంతుని పాదాలు విడిచిపెట్టకుండా ఉండటానికి సహకరిస్తున్నాయి కదా అంటారు. ఏదివచ్చినా పేస్‌చేయడానికి వారు రెడీగా ఉంటారు. కొంతమందికి చిన్నపనిచేసినా పెద్దఫలితం వస్తుంది. కొంతమందికి పెద్ద పనిచేసినా చిన్నఫలితం వస్తుంది.అది ఈశ్వరుని నిర్ణయం, ఈశ్వరుని నిర్ణయాన్ని మనం గౌరవించాలి, ఈశ్వరుని నిర్ణయాన్ని మనం ప్రసాదంగా స్వీకరించాలి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు		
06-09-2004	సోమ	భీమవరం, శివరావు పేట, సరస్వతిగారి ఇంటివద్ద
12-09-2004	ఆది	మంచిలి హైస్కూల్ (అత్తిలి మండలం)
16-09-2004	గురు	వెంకటాపురం, చిన్నరామరాజుగారి ఇంటివద్ద
23-09-2004	గురు	సద్గురు శ్రీనాన్నగారి 71వ జన్మదిన మహోత్సవము శ్రీ రమణక్షేత్రం - జిన్నూరు

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి

71వ జన్మదిన మహోత్సవం

ఉ॥ గం. 6-00ల నుండి

సద్గురు దర్శనం

ఉ॥ గం. 8-00ల నుండి

భగవాన్ పూజ - శ్రీ రమణక్షేత్రంలో

ఉ॥ గం. 10-00 ల నుండి గం॥ 12-00 ల వరకు

దూరప్రాంత భక్తులకు భోజనాలు

మ॥ గం॥ 12-00 లకు

శ్రీ నాన్నగారు రమణక్షేత్రమునకు విచ్చేయుదురు

మ॥ గం॥ 2-00 లకు

సద్గురువుకు కమిటీవారిచే సన్మానం

మ॥ గం॥ 2-15 ని॥లకు

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

సునీల్ ఆర్థోపెడిక్ హాస్పటల్

ఎముకల, కీళ్ళ, నరముల, వెన్నుముక, పోలియో, ఫిజియోథెరపీ సెంటర్

యస్.కె.బి.ఆర్. కాలేజ్‌వద్ద,

అమలాపురం ☎ 233373, 236373

డాక్టర్ పెన్మెత్స సునీల్ కుమార్, M.S. Ortho కన్సల్టెంట్ ఆర్థోపెడిక్ సర్జన్

సద్గురు శ్రీనాన్నగారిని ఆహ్వానిస్తున్న, డా॥ సునీల్ కుమార్

కన్సల్టెన్సీ రూమ్‌లో సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు